12de Jaargang | Curacao den 25n. Mei 1895. | N° 595.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tre luna; pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire y Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

DE ENCYCLIEK VAN DEN H. VADER AAN HET ENGELSCHE VOLK.

„Aan de Engelschen, die het rijk van Christus zoeken in de eenheid des geloofs, heil en vrede in den Heer."

Ziedaar den aanhef van het treffende schrijven, door den H. Vader gericht tot het Engelsche volk om het te bewegen tot hereeniging met de aloude Moederkerk, waarvan het zich te onzaliger ure zoo roekeloos heeft losgescheurd. Allereerst herinnert hij daarin aan zijn jongsten apostolischen brief tot alle vorsten en volken, om er vervolgens op te wijzen dat hij thans het Engelsche volk in het bijzonder het bewijs van zijn oprechte toegenegenheid leveren wil. Door herhaalde gesprekken, die hij met Engelschen gehad heeft, heeft hij zich persoonlijk kunnen overtuigen van hun vurig verlangen naar de eenheid des geloofs. Hoezeer hij zelf naar die hereeniging haakt, daarvan roept hij God tot getuige, en op de genade Gods is al zijn vertrouwen gericht, nu hij, na rijpe overweging, onderneemt, alle Engelschen, die groot gaan op den naam van Christen, uit te noodigen, met hem tot dat groote doel mee te werken.

De liefde en de zorg der Pausen voor Engeland sinds de dagen van Gregorius den Groote af zijn algemeen bekend. Deze groote Paus, die zelf de bekeering der Angelsaksen had willen ondernemen, zag zich daarin door zijn verheffing op den pauselijken Stoel verhinderd, maar zond geloofsboden onder leiding van den H. Augustinus naar Engeland om den volken, die nog in het heidendom verzonken lagen, de christelijke beschaving te brengen. In een brief aan den H. Augustinus drukte hij zijn groote vreugde uit over de heilzame uitwerkselen zijner prediking; hij wenschte koning Ethelbert van Kent en de koningin Bertha geluk en sterkte hen door wijze raadgevingen. Aldus werd, dank aan de zorg van Gregorius, het Christendom in Groot Brittannië gevestigd.

Dezelfde zorg hebben zijn opvolgers, de Pausen van Rome geërfd. Steeds waren zij er op uit, Engeland waardige herders te geven, en die zorg werd rijk beloond door de liefde en trouw, die het Engelsche volk jegens den Stoel van Petrus koesterde. Want dat het eeuwen lang, in den persoon zijner edelste mannen uit allen stand, innig aan de Roomsche eenheid was verknocht, dit is te duidelijk door de geschiedenis bewezen dan dat het in twijfel zou kunnen getrokken worden.

Tijdens de stormen evenwel, die in de XVIe eeuw de katholiciteit in Europa teisterden, werd Engeland van de gemeenschap met den Apostolischen Stoel losgescheurd en verloor daardoor dat heilig geloof, waarin het eeuwen lang vreugde, vrede en vrijheid gevonden had.

Dat was een betreurenswaardige afval, en de Pausen hebben geen moeite gespaard om daaraan zoo mogelijk een einde te maken. Herhaaldelijk bevalen zij den geloovigen aan, voor de bekeering van Engeland te bidden. Onder de heilige mannen, die zich voornamelijk aan deze liefdezending wijdden, noemt de H. Vader den H. Carolus Borromeus, den H. Philippus Nerius en in de laatste eeuw den H. Paulus van het Kruis, den stichter van de congregatie der Passie van Christus. Terwijl de H. Vader in België nuntius was, heeft hij met een zoon van dien H. Paulus, den Engelschman Spencer kennis gemaakt, die hem het plan blootlegde, een verbond van gebeden te vormen voor de bekeering van Engeland. Met vreugde begroette de H. Vader dat plan, en naarmate dat verbond zich uitbreidde, naar die mate werden ook telkens meerderen opgewekt, de roepstem Gods te volgen. Er openbaarde zich een wonderbare aantrekking van de harten en geesten naar het geloof en den eeredienst van het katholicisme, dat daardoor steeg in de achting van het publiek en menig hardnekkig vooroordeel zag verdwijnen.

Het vertrouwen des H. Vaders op de uitwerking dier gestadige gebeden wordt nog versterkt, als hij ziet wat in Engeland gedaan wordt voor het goede. Met bijzondere vreugde aanschouwt hij den ijver, waarmee daar gestreefd wordt naar de oplossing van het maatschappelijk vraagstuk en de verbetering van de positie der werkende standen. Hij weet hoe men er ijvert, om de massa des volks een godsdienstige opvoeding te verzekeren, om de dronkenschap tegen te gaan en de goede zeden te bevorderen. Hij kent de tallooze stichtingen voor ouden van dagen, voor weezen en behoeftigen. In het bijzonder wijst hij nog op de openbare heiliging van den Zondag en den eerbied voor de H. Schrift en schrijft aan dit alles den voorspoed en de macht van Engeland toe.

Doch al deze uitingen van den goeden geest behooren samen te gaan met het gebed, dat de overvloedigste gaven van den H. Geest over den mensch aftrekt. De grootste dier gaven is die verborgen kracht, waarvan Christus sprak, toen Hij zeide: „Niemand komt tot Mij tenzij mijn Vader, die Mij gezonden heeft, hem aantrekt."

Door zijn voorbeeld zelf heeft Christus ons geleerd, dat wij gestadig moeten bidden, en niets stelt dat voorbeeld treffender in het licht, dan Christus' laatste toespraak tot de Apostelen vóór zijn lijden, toen Hij herhaaldelijk God zijn hemelschen Vader bad, dat zijn leerlingen één mochten zijn in de waarheid, opdat zij de wereld het bewijs zouden leveren van de goddelijke zending, die Hij hun ging toevertrouwen.

Voor de ziel des Heiligen Vaders is er geen aangenamer gedachte dan die eenheid, waarvoor de goddelijke Meester zoo vurig bad en die vooral thans meer dan ooit noodig is, met het oog op de alom heerschende noodlottige verdeeldheid. Hij voor zich heeft niet opgehouden voor die eenheid te bidden, en thans nu de tijd niet meer ver is, dat hij God rekenschap zal moeten geven van zijn ambt, zou hij zich gelukkig achten nog iets tot die eenheid te mogen bijdragen. In die gevoelens richt hij zich tot het Engelsche volk, opdat het, in dezen tijd van dwalingen, moge komen tot de eenheid des geloofs, beseffende dat er maar één Heer, één geloof, één doopsel is.

Hij wendt zich tot alle Engelschen onverschillig van welke gezindheid en spoort hen aan, den hemelschen Vader door een gestadig gebed het noodige licht af te smeeken, opdat zij de waarheid in al haar volheid erkennen en tot Christus komen, die de Kerk zoozeer bemind heeft, dat Hij zich zelven voor haar ten offer heeft gegeven.

Zonder twijfel zullen zij op moeilijkheden stuiten; maar is dat een reden om van alle pogingen tot verzoening en vrede af te zien? Binnenkort zal het dertien eeuwen geleden zijn dat Engeland voor het eerst van Rome het Christendom ontving. Dit moedigt de hoop des H. Vaders aan, dat de Engelschen ook thans dat geloof zullen willen aannemen, hetwelk door alle eeuwen hetzelfde is.

In deze omstandigheden roept hij het eerst ~~de Engelsche katholieken~~ te hulp, opdat zij door hun gebeden en goede werken Gods goedertierenheid over hun dwalende landgenooten afroepen. Dit deden ook de eerste Christenen; het was hun gestadige gewoonte voor hun verwanten, vrienden, bestuurders en landgenooten te bidden opdat zij de gave des geloofs mochten deelachtig worden.

Hij spoort de lauwe en onverschillige katholieken aan, hun landgenooten geen ergernis te geven, maar hen veeleer door vurigen ijver in de belijdenis des geloofs tot de erkenning van dat geloof te brengen. Hij beveelt allen de beoefening der rechtvaardigheid aan, de liefde tot de armen, de eendracht in de gezinnen, den eerbied voor de wetten. Hij herinnert hen, hoe Engeland eenmaal het „eiland der

---

FEUILLETON

PISCAR HASÁ

Algun anja pasa mi tabata obliga di keda un dos tres siman na Havana—asina un Captan ta conta—pa motiboe koe mi mester a larga drecha mi barcoe.

Durante e tempoe mi a sera amistad coe un Aleman, un comerciante ricoe di Havana.

Un cierto dia mi a combidele di bini come coe algun otro cerca mi. Denter di coeminda tabatin tambe piscar hasá, koe pa su dulzura habitante di islanan di West-Indie ta gusta masjar. Mi tabata converza koe mi amigoe Aleman, ora criar ta offrecele piscar.

Conforme el a mira e piscar el a keda ketoe, su cara a bira bleek ni morto, sodor ta coeminza cai for di su frenta i henter su curpa ta tembla.

"Bisa mi, pa amor di Dios, ki falta?" mi a grita spantar. Mi tabata kere koe di ripiente el a cai maloe i a manda jama un docter.

Mi amigoe a mira mi coe spantoe, el a hisa manoe pa kita tajor i dici:

"Piscar!....kita!....anto mehor!"

Mi a manda un criar di kita e piscar i ora el a sali i a sera porta a parce koe nan a kita un carga pisá for di mi amigoe. Su color a drecha, su wowo ta coeminza lombra trobe, poco poco e temblamentoe a kita i ora docter a jega despues di algun minuut, e a haja na lugar di un mitar morto un hende jen di salud.

"No toemami na maloe, koe mi a spanta boso tantoe," el dici, "pero semper ora mi ta mira piscar hasá mi ta sintimi mescos. Si boso tin gustoe lo mi conta boso un otro ora kiko ta causa di esai, si boso kier ora nos a caba di come. Ta un historia terrible i le kita toer nos gustoe di come, ora mi tabata contele awor," i manera no a sosede nada el a sigi come.

Koffie nos a bai bebe ariba dek pa goza di es anoche bonita. Conversando coe otro mi a mira mas i mas strea sali, lamar tabata ketoe, sin olas, mientra mi por a mira piscarnan landa banda di mi barcoe. Mirando e piscarnan mi a tira un bista ariba mi amigoe, ma el, koe a comprende kiko mi a korda, dici:

"No tene miedoe, piscar biboe mi por mira pero piscar hasá no! Esai lo stranja bo, pero ora mi a conta bo e historia, koe mi a primiati di conta, anto lo bo comprende pakiko mi ta sinti asina ora mi ta mira piscar hasá i tambe pakiko el ta hasi tantoe impresion ariba mi."

Nos mes no kier a poentrele di conta nos e historia pero awor, koe el mes ta coeminza papia, nos toer ta scucha coe interes.

"Un diez anja pasa," asina el a cominza, "mi a hasi mi promer biage pa West-Indie." Den es tempoe no tabatin vapor ainda pa bai for di Europa te aki i p'asai mi mester a bai coe un barcoe di bela. Fuera ami tabatin ainda cuater pasagero mas na bordo, un cierto señor Parker coe su esposa i su roeman muher i tambe un comerciante moza jamar van Erden. Tabata hende bon civilizá, agradabel den nan conversacion i p'esai tempoe no tabata dura largoe pa nos, pasobra Captan tabata haci toer su posibel pa contenta nos. Tempoe tabata pas lihe ora el a conta nos un of otro passage di su bida, mas koe el tabata un di e navegantenan koe tabata mira toer cos koe un bril supernatural. Nimpha tabata criatura biboe; sali for di un haf ariba Dia Biernes nunca le no a haci. Pa e lo tin semper bon bientoe el a klaba un hala di un tribon ariba boegspriet. Ma a parce koe pares biaha aki e hala no tabatin forza, pasobra hopi tempoe caba nos tabatin bientoe den cara. Ja, ocho dia pasa nos mester a jega caba i nos tabatin di pasa ainda un cincoe of seis dia promer di jega, pero esai no a kita fe di Captan den forza di e hala: excepcion ta sigurá regla.

Nos pasageronan no tabata muchoe mal contentoe koe biage a dura tantoe largoe, tempoe tabata bon i nos toer a haci nos promer biage, sobre di esai nos a goza di boniteza di oceano koe toer dia a troca. Sin canza Captan ta munstra toer cos interesante i for di su palabra nos por a comprende koe el tabata stima lamar i su boniteza. Nos toer tabata scucha coe atencion i nos por a mira koe esai a contentele masjar. Solamente e comerciante moza Captan no a mira coe bon wowo, pasobra di bez en cuando el tabata bofon di Captan pa su fe profundoe den forza koe su Dia Biernes of su hala di tribon tabatin. Captan no por a wanta tampoco koe van Erden tabata flyt un of otro cantica. "Flytmentoe ta jama orcan," el dici, i mas koe navegantenan no tin mucho miedoe di un orcan, nan ta gusta mas, koe el ta keda leeuw for di nan. (*E ta sigi.*)

Heiligen" en de „bruidschat van Maria" genoemd werd. Hij spoort hen aan, de voorspraak dier heiligen en die van Maria in te roepen, vooral door het bidden van den H. Rozenkrans. Ten slotte verleent hij niet alleen aan de Engelsche katholieken, maar aan allen, tot welke natie zij behooren, 300 dagen aflaat telkens als zij het onderstaande gebed voor de bekeering van Engeland bidden, alsmede eenmaal in in de maand een vollen aflaat onder de gewone voorwaarden aan hen, die het geregeld dagelijks bidden.

En de hoop uitdrukkende, dat het goddelijk gebed van Christus om eenheid ten volle in vervulling moge gaan, besluit hij met de eigen woorden van die treffende bede: „Heilige Vader, bewaar in uwen naam allen, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij een zijn, gelijk Wij een zijn. Heilig hen in de waarheid. Uw woord is waarheid.... En Ik bid niet alleen voor hen, maar ook voor allen, die door hun woord in Mij zullen gelooven, opdat zij allen een zijn gelijk Gij, mijn Vader, zijt in Mij en Ik in U, opdat ook zij een zijn in Ons.... Ik ben in hen en Gij in Mij, opdat zij volkomen zijn in eenheid, en dat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt en dat Gij hen bemind hebt, gelijk Gij Mij hebt liefgehad."

GEBED VOOR ENGELAND
TOT DE ALLERHEILIGSTE MAAGD

O gelukkige Maagd Maria, Moeder van God en onze goedertierene Koningin en Moeder, sla den blik Uwer erbarming op Engeland, Uwen „Bruidschat," en op al degenen die op U hun hoop en vertrouwen vestigen. Door U is Jezus, onze Zaligmaker en onze hoop, aan de wereld geschonken, en Hij heeft U aan ons gegeven, opdat onze hoop te levendiger nog zou zijn. Bid voor Uwe kinderen, voor hen die Gij als zoodanig ontvangen en aangenomen hebt aan den voet van het Kruis. O Moeder vol van smarten, wees de voorspraak van onze gescheiden broeders, opdat zij met ons vereenigd mogen worden in den eenen waren Schaapstal met den oppersten Herder, den Plaatsbekleeder van Uwen Zoon. Bid voor ons allen, lieve Moeder, opdat wij, door een geloof vruchtbaar in goede werken, allen ons waardig maken, met U God te aanschouwen en te loven in Uwe hemelwoning. Amen.

RAOUL KOCZALSKI.

Tot de grootste beroemdheden van Europa behoort op dit oogenblik een tenjarig burgerkind. Het is een knaap, Raoul Koczalsky genaamd, die op verscheiden plaatsen van Europa en Nederland als pianist optrad en den grootsten bijval in oogstte.

Een der bladen vraagt zich af: "Wat er van dit phenomenale knaapje over tien jaar zal geworden zijn: een eminent kunstenaar of een diep rampzalig jongmensch?"

Maar, al brengt de toekomst ons in Koczalski mischien geen tweeden Mozart, hij is op dit oogenblik figuur genoeg, om de bewondering der geheele muzikale wereld op te wekken. "Een wonder is het, wat dit kind ons te hooren geeft; en als over een wonder staan wij er verbaasd over."

Eenige nadere bijzonderheden uit zijn tienjarig leven zullen onzen lezers dus zeker aangenaam zijn.

Raoul Koczalsky is 5 Januari 1885 te Warschau geboren. Zijn vader is rechtsgeleerde, zijn moeder daarentegen een voortreffelijke pianiste, die hare opleiding ontving aan het conservatorium te Warschau. In de familie Koczalsky werd altijd veel muziek gemaakt; toen Raoul nog gedragen werd stilde men zijn pijn, toen hij tanden krijgen moest, door hem piano voor te spelen. Als kind van 2 jaar begon hij reeds met zijn wijsvingertje de toetsen aan te slaan en een jaar later namen zijn ouders hem reeds mee naar de opera. Zij waren zeer nieuwsgierig te zien, welke uitwerking de muziek op Raoul zou maken. Men gaf "Faust" van Gounod; het kind luisterde het geheele werk door aandachtig toe. Toen men na de uitvoering te huis terugkeerde, liep Raoul op de piano toe en zocht met een onbegrijpelijke zekerheid, natuurlijk in zijn kinderlijke opvatting, de muziek van marsch en wals, zooeven door hem gehoord.

Van dezen dag dateert zijn studie: geregeld gaf zijn moeder hem onderricht, hij maakte al spoedig verbazende vorderingen en op 3½-jarigen leeftijd werd hij door prof. Julius Gadomski van het conservatorium te Warschau als leerling aangenomen. Onder zijn leiding werkte dit buitengewoon begaafde kind Czerny, Bertini, en Cramer door, voor zoover dit, de spanning van zijne kleine hand in aanmerking nemende, mogelijk was.

Toen hij 4 jaar oud was, stemde zijn vader, herhaaldelijk daartoe aangezocht, toe, dat hij zich op een liefdadigheidsuitvoering in het openbaar liet hooren. De jeugdige kunstenaar oogstte een buitengemeen succes in en niet lang daarna begon hij, in gezelschap van zijn familie, zijn eerste concertreis door Rusland.

Zijn eerste concerten gaf hij in Petersburg, waar hij Tschaikowsky en Rubinstein in verbazing bracht. Van Petersburg ging hij naar Moskou, daarna bijna het geheele Russische rijk door tot zelf in den Kaukasus, in Tiflis, Baku enz. Na zijn eerste concertreis nam de familie Koczalsky als vast verblijf Lemberg, waar de jonge pianist onder leiding van den beroemden componist Ludwig Marek zijn verdere studie voltooide.

Zijn eerste compositie dateert uit zijn 5de jaar: "Raoul Walzer".

Niet minder dan 51 composities bestaan er reeds van hem, waarvan tot nu toe ongeveer 15 het licht zagen. Daar hij, met de werken van bekende meesters op zijn programma, doorgaans eigen composities ten gehoore brengt, kan een ieder zich overtuigen, welke buitengewone gave van compositie nu reeds in dezen wonderknaap schuilt.

In de meeste groote plaatsen trad Raoul reeds op: in Parijs tijdens de wereldtentoonstelling; in 1892 te Gmunden, waar hij de opmerkzaamheid trok van den Koning van Denemarken, die genoemde plaats als zomerverblijf had uitgekozen; in 1891 gaf hij concerten in Oostenrijk en behaalde o. a. te Weenen overwinningen, zooals de beroemdste kunstenaars niet beter kunnen wenschen; in den herfst van 1892 bezocht hij ook Dresden, Leipzig, Erfurt, Greiz, Maagdenburg, Keulen. In 1893 vinden wij hem te Berlijn. Overal dezelfde verbazing over dit wonder der wisselvallige natuur, welke in de jeugdige gestalte van den blonden knaap iets ongekends had gelegd, waardoor aller harten in verrukking werden gebracht.

Reeds door verschillende vorstelijke personen werd de jonge kunstenaar uitgenoodigd zich te doen hooren. Zoo in Rumenië, waar Carmen Sylva, de koningin-dichteres, vol bewondering was over zijn spel en uitermate ingenomen met den vriendelijken blonden knaap. De sultan van Turkije begiftigde hem met een ridderorde, waarvoor Raoul uit erkentelijkheid een zijner composities aan hem opdroeg.

Toen zijn roem doordrong tot den koning van Saksen, bezocht deze met zijn gevolg één der concerten van Raoul. Evenals de hertogin van Sleeswijk-Holstein was hij een en al bewondering over het spel van den jeugdigen artist.

Deze kleine kunstenaar "bij de gratie Gods" is een ferme knaap, en van de type, zooals Hildebrand zijn Hollandsche jongens wenscht. Men zou hem even goed voor een waaghals op de koorde als voor een virtuoos op het klavier kunnen houden. Er is niets gemaakts, maar evenmin iets verlegens in zijn optreden.

Er zijn spel? Wij meenen niet beter te kunnen doen, dan deze vraag te beantwoorden met het oordeel van één zijner Duitsche vereerders, waar deze zegt: "Met ongeduld wacht hij het oogenblik, dat hij beginnen mag. Welgemoed loopt hij dan in zijn blauwzijden blousje, op zijn piano toe. Voordat hij begint, weet hij door zijn preludieeren een doodsche stilte te bewerken; nieuwsgierig volgt men zijn voorspel, totdat hij plotseling afbreekt en in een spannende stilte zijn programma begint. Alles speelt hij uit het hoofd, de moeilijkste nummers niet uitgezonderd: zijn aanslag kenmerkt zich door een betooverende weekheid, en daar, waar het noodig is, spreidt hij een kracht ten toon, die ongelooflijk schijnt voor zijne kleine handen. Zijn techniek is schitterend, maar toch staat zijn individualiteit als pianist boven zijn buitengemeen technische ontwikkeling. Dit alles is een bewijs te meer, dat wij hier niet te doen hebben met dressuur, of overdreven studie, maar met bovennatuurlijke kracht, die in dit jonge lichaam reeds zóóveel tot rijpheid heeft gebracht."

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

De Vrijmoedige besluit de discussie te staken, Zij noemt die onverkwikkelijk en onvruchtbaar.

Hare Lezers hebben er niets aan.

Nu, het gehaspel van *De Vrijmoedige* met eenvoudige woorden en uitdrukkingen als daar zijn: *algemeen* en *granum salis* is inderdaad zoo weinig verkwikkelijk, dat wij beleefdelijk gelooven, dat hare Lezers er niets aan hebben dan ....het land.

— —

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Vito Nicola de Guglielmo, I. Namias de Castro, Juan Av. Hernandez, Ferdinand Kramer, C. H. Livingstone, Carlos Neile, Nimcolina Parsial, Theodor Roemer, Leonard C. Smith, L. B. Smith, Diógenes S. Bárrios, Ramon Lince, Richard Horner, Luisa Juana Antonia, Piter Eekhout, Alfonso Monsanto, August Franklin, Dr. May, J. A. May, F. van den Pavert, Leonora De Lona, G. P. De Windt, Maduro Jr. & C°., H. Daal (aangeteekend), Abdou El Hage (aang.), H. Marchant (aang.), J. A. May, (aang.).

Niet voor verzending vatbaar: één drukwerk geadresseerd aan: Juan M. Henriquez — Barquisimeto.

NEDERLAND.

DE REIS DER KONINGINNEN NAAR ENGELAND.

Zaterdagmorgen 27 April tegen 10 uur kwam de *Valk* te Queensboro aan. In langen mantel gehuld, verscheen de jonge koningin op de brug, om met belangstelling de toebereidselen voor de ontscheping gade te slaan. De officieren in vol uniform, en de bemanning van het jacht stonden op dek geschaard. De koninginnen schreden naar haar salonrijtuig, voorafgegaan door den heer Forbes van de spoorwegmaatschappij en den gezagvoerder der *Valk*, dien de koningin-regentes later hartelijk bedankte. Het spoorwegpersoneel, dat op het perron geschaard stond, ontblootte het hoofd, terwijl de koninginnen voorbijgingen. In het salonrijtuig werden op verlangen van de koningin-regentes de prachtige bloemen gebracht, door de officieren der *Valk* koningin Wilhelmina aangeboden. Daar lagen ook de Engelsche ochtendbladen.

Precies om halfelf stoomde de koninglijke trein weg en kwam om kwart voor twaalven in het Victoria-station te Londen aan. Toen zij uit den trein stapten, werden HH. MM. begroet door den hertog van Saksen-Coburg (prins Alfred van Engeland), de hertogin van Albany met haar twee kinderen, baron en barones Van Goltstein, het personeel van het gezantschap, den consul-generaal en het personeel van het consulaat.

Het kleine dochtertje van de hertogin van Albany reikte de jonge koningin een ruiker van roode rozen over.

De hooge personages begaven zich daarop naar de koninklijke wachtzaal, waar de prins van Wales HH. MM. hartelijk begroette en zich een kwartier lang met haar onderhield.

Men merkte op, dat de jonge koningin en prins Alfred een lang gesprek met elkander voerden.

De prins van Wales geleidde daarna HH. MM. naar haar rijtuig onder het publiek. HH. MM. reden rechtstreeks naar Brouwn's hotel, dat prachtig met bloemen versierd was. Hier gebruikten de koninginnen met de hertogin van Albany en haar kinderen een lunch.

Zaterdagmiddag na het luncheon bezochten de koninginnen het *National History Museum* in Zuid-Kensington met de hertogin van Albany.

William Forbes leidde HH. MM. rond, waarbij koningin Wilhelmina een groote schrandere, naïeve belangstelling openbaarde.

Na dit bezoek hielden HH. MM. een Engelsche *five o'clock tea*. Talrijke hooge bezoekers bezochten het hotel der vorstinnen, naamkaartjes achterlatend, of hun namen inschrijvend in een speciaalregister. Daaronder waren baron en barones Van Goltstein, de consul-generaal, de consul - generaal Clarkte, baron Van Brienen, de heer en mevrouw Lecky enz.

HH. MM. de koninginnen woonden Zondag met de gouvernante miss Winter de godsdienstoefening bij in de Nederlandsche kerk in Austin Friars te Londen. HH. MM. verlieten het hotel een weinig na 10 uur, en kwamen om halfelf in de kerk. Onder de aanwezigen merkte men op den Nederlandschen gezant, baron Van Goltstein, het personeel der legatie, den consul-generaal, den consul en de voornaamste leden van de Nederlandsche kolonie; velen hadden zich met oranje getooid. Een vleugel der kerk was met rood doek behangen.

De koninginnen namen plaats tegenover den preekstoel. Bij den aanvang van de godsdienstoefening sprak de diensdoende predikant, ds. Schuuring uit Assen, een gebed uit voor het koninklijke huis van Nederland. Tot tekst van zijn preek had hij gekozen psalm 121 vs. : „Mijn hulp is van den Heer." Een talrijke menigte stond op straat om de koninginnen te zien voorbijrijden.

Na den dienst vertrokken HH. MM. om kwart over twaalven met een extratrein naar Claremont, waar zij den dag doorbrachten bij de hertogin-weduwe van Albany, de zuster der regentes, en keerden des avonds om ruim 9 uur te Londen terug.

In den loop van den dag kwamen o. a. de hertog van Cambridge (opperbevelhebber van het Engelsche leger en neef van koningin Victoria) en de gezanten van Frankrijk en Spanje hun naam op het register in Brown's hotel inschrijven.

Maandagmorgen bezochten de koninginnen met freule Van der Poll en den hofmaarschalk jhr. Clifford de City, den Tower en andere bezienswaardigheden. Dien middag brachten HH. MM., vergezeld door barones Van Itersum en graaf Schimmelpenninck een bezoek aan het Britsch-museum, dat twee uren duurde en dermate beviel dat het herhaald zou worden.

Na dat bezoek gebruikten HH. MM. de *five o'clock tea* in het groot salon van Holborn Restaurant, waar zij een half uur bleven, alvorens naar Hyde Park te rijden

De Engelsche minister van Buitenen van Binnenl. Zaken, de heeren Rosebery en Harcourt, de gezanten van Frankrijk, Turkije en Rusland en nog andere leden van het corps diplomatique begaven zich naar het hotel, waar de koninginnen verblijven, om hun namen in te schrijven.

Koningin Victoria heeft uit haar tuinen te Windsor prachtige bloemen en vruchten aan de koninginnen gezonden.

H.H. M.M. de koninginnen brachten, vergezeld door den ordennansofficier baron Sirtema van Grovestins, Dinsdagmorgen opnieuw een bezoek aan het Britsch Museum, waar zij twee uren vertoefden en de Grieksche en Romeinsche oudheden in oogenschouw namen.

Na in haar hotel het dejeuner te hebben gebruikt, bezochten de koninginnen vergezeld door den hofmaarschalk baron Clifford, in den namiddag verschillende groote winkels in West-Londen. De hertog en de hertogin van Fife, de markies en markiezin van Teck, prins Christiaan en verscheiden gezanten schreven in het hotel hun namen in het daarvoor bestemde register. (De hertog van Fife is de echtgenoot van prinses Louise, de dochter van den prins van Wales; de markies van Lorne is de echgenoot van koningin Victoria's dochter Louise; de hertog van Teck is gehuwd met prinses Mary, nicht van koningin Victoria, prins Christiaan van Sleeswijk-Holstein met prinses Helena, dochter der Engelsche koningin.)

Een groote hoop van nieuwsgierigen

bespiedt dagelijks het uitrijden der koninginnen, maar zonder indringerigheid of gebrek aan eerbied. Hofmaarschalk Clifford word tnatuurlijk geplaagd door allerlei aanbiedingen. De juweliers bovenal zijn talrijk en lastig in het verzoeken om klandizie.

De koninginnen bezochten Woensdag het St. James paleis met freule Van Ittersum en hofmaarschalk Clifford. HH. MM. woonden daar de verwisseling bij van de lijfwacht, wier muziek allereerst het *Wien Neerlandsch bloed* speelde ter eere van de vorstinnen. De koninginnen luisterden met welgevallen naar deze uitvoering, staande op het verheven terras van het paleis.

Het luncheon, dat de Nederlandsche gezant dien dag gaf ter eere van de koninginnen, telde 22 couverts. Bij de ontvangst na het luncheon werden vier Hollandsche corporaties aan koningin Emma voorgesteld.

De koninginnen bezochten Woensdag ook het Hydepark en deden 's middags in huurrijtuigen boodschappen in de stad. Het vertrek van HH. MM. is op den 9n Mei vastgesteld.

MEIBEWEGING.

De 1-Mei-vierders in den Haag zouden Woensdag den dag inwijden met een wandeltocht. Op de plaats van bijeenkomst — het Oranjeplein — was echter geen enkele liefhebber opgekomen, behalve het comité van regeling, dat daarom na eenigen tijd toevens besloot het plan op te geven.

Uit „Walhalla" in de Westerbaenstraat trokken Woensdag-ochtend om 10 uur een honderdtal kinderen van 6—12 jaar van socialistische ouders, die hun kroost ter gelegenheid van den 1en Meidag van de school hadden gehouden, naar een speeltuin aan den Loosduinschen weg, waar zij onthaald werden. Sommigen onder de jongens en meisjes droegen een rood roosje op buis of jurk. Des middags werd aan kinderen van 3 tot 6 jaar in genoemd lokaal gelegenheid tot vermaak gegeven.

Een 40tal Meibetoogers doorkruisten Woensdag vereenigd verschillende deelen der stad, aan de voorbijgangers strooibiljetten tot aanprijzing van den arbeidsrustdag en oproepingen voor de meeting van dien avond overhandigende.

Te Amsterdam onderscheidde de 1e Meidag zich ditmaal maar weinig van gewone werkdagen. In den middag werden twee goed bezochte vergaderingen gehouden in Constantia en in Plancius, waar Reens, Appel van Zaandam en Ten Boekhorst als woordvoerders optraden. Na sluiting dier bijeenkomsten wandelden de meetinggangers elkander tegemoet en trokken daarna naar het Vosje, om de 3000 kinderen te bezoeken, die zich daar reeds den ganschen dag met allerlei spelen hadden vermaakt.

Te Rotterdam werd des avonds een meeting gehouden, waar Helsdingen c. s. het woord voerden en die maar matig bezocht werd.

De Meibetoogers te Haarlem trokken om halfeen in optocht en zingende met opgerold vaandel naar het lokaal Felix. Daar sprak J. J. Eichelsheim o. a. over minimumloon en maximumarbeid, waarvan hij de invoering billijk en uitvoerbaar achtte. Verder drong hij aan op organiseeren.

Meer of minder goed geslaagde betoogingen, zich vaak tot een feestpartij bepalend, werden nog gehouden te Groningen, Zwolle, Deventer, Wolvega enz. Iets van belang valt daaromtrent niet te vermelden.

— Uit Gibraltar wordt dd. 30 April door *Reuter* gemeld ;

„De Nederlandsche schoenerbrik *Anna* heden alhier van Bari aangekomen, werd Zondagmiddag bij de Marokkaansche kust, terwijl het vaartuig bijgedraaid lag, aangevallen door de inboorlingen, die in 8 booten kwamen opdagen.

„De kapitein werd doodgeschoten en de stuurman werd gewond, en vervolgens werd het vaartuig geplunderd. De stuurman, die ernstig gewond was, is naar het hospitaal vervoerd.

Uit Londen meldt men aan de *Telegraaf:* „De Nederlandsche brik *Anna* is te Gibraltar binnengesleept. De bemanning deelt mede, dat het vaartuig den 28sten April, des namiddags te 3 uren, bij de NoordAfrikaansche kust werd aangevallen door de Mooren, die den gezagvoerder doodschoten en den stuurman ernstig wondden. De Mooren plunderden het schip en namen alle levensmiddelen mede, benevens de touwen de reservezeilen en acht vaten olie van de lading."

Waarschijnlijk is dit vaartuig de *Anna* toebehoorende aan de heeren J. J. Koertz & Zn., te Gude-Pekela, gezagvoerder, Velvis.

Men schrijft uit Utrecht:

De nieuwe gouden tientjes met de beeltenis der koningin, die voor eenige weken de Munt verlaten hebben, doen hier „opgeld." Zij werden reeds in den aanvang verkocht voor vijftien gulden en dezer dagen hoorden wij zelfs voor een exemplaar tevergeefs twintig gulden bieden.

De voorraad, die dit jaar is aangemunt, is dan ook zeer klein—en afgaande op de fabelachtige prijzen, die, naar men zegt, betaald worden voor een exemplaar van het voor eenige jaren aangemunte zestigtal, waarop voor de eerste maal de beeltenis van koningin Wilhelmina prijkte, is het verklaarbaar, dat de bezitters der thans vervaardigde muntstukken deze niet gemakkelijk uit de handen geven.

BUITENLAND.

Rome. — De H. Vader volgt met groote belangstelling de commentaren der Engelsche pers op zijn apostolisch schrijven en laat ze in de *Osservatore Romano* publiceeren. Hij koestert de vaste overtuiging dat zijn schrijven, zelfs als het in de Engelsche pers wordt bestreden een blijvende uitwerking zal hebben.

— Toen de pelgrims der Belgische bedevaart op hunne doorreis naar Rome de H. Mis in de St. Marcus kerk te Venetië bijwoonden, verscheen ook hun daar vertoevende Koning in den dom en woonde met hen het H. Misoffer bij.

— Uit Londen wordt aan de *Osservatore romano* geschreven : Nauwelijks was in de *Times* de geheele tekst der onvergelijkelijke Pauselijke breve aan de Engelschen openbaar gemaakt, of twee Anglikaansche geestelijken hebben dadelijk verzocht, opgenomen te worden in de schoot der H. Roomsche Kerk. Merkt wel op, dat de een een ambt verliest, hetwelk hem 200 pond sterling 's jaars opbracht, en de ander die met zijne vrouw en kinderen tot het Katholicisme overgaat, eveneens zonder betrekking geraakt. Zulke feiten behoeven geen bespreking. Zij zijn blijde voorteekenen van hetgeen het Pauselijk woord, machtig gesteund door het gebed tot de Moeder Gods, ongetwijfeld zal teweegbrengen in dit land, dat eenmaal het eiland der Heiligen geheeten werd."

— Z. H. de Paus maakt eene encykliek gereed, die in het bijzonder de vereeniging der Oostersche kerken zal behandelen. De redactie van dit document is reeds gevorderd. Het zal een aanvulling zijn van de onlangs uitgegeven encykliek.

Duitschland. — Het bekende ontwerp tegen de revolutionaire partijen, dat in den Rijksdag behandeld zal worden, heeft, na al hetgeen daar reeds over te doen is geweest, een conflict uitgelokt tusschen de regeering en den gemeenteraad van Berlijn. Dit conflict is voor het oogenblik van zuiver administratieven aard, maar kan een zeer groote politieke beteekenis krijgen wegens de kwestie, die het heeft uitgelokt, en de hartstochtelijkheid, waarmee deze is besproken.

De burgemeester van Berlijn, de heer Zelle, had het initiatief genomen tot een petitie tegen de *Umsturz-Vorlage*, aan den Rijksdag te richten, en de gemeenteraad had zich daarbij aangesloten.

Maar nu gelastte de opperpresident van Brandenburg, de heer Achenbach, den burgemeester, aan dit plan geen gevolg te geven, daar het zijn bevoegdheid te buiten ging. De burgemeester gaf toe, maar niet de gemeenteraad, die nu de petitie voor zijn rekening nam.

Nu telegrapheerde de opperpresident aan den burgemeester, dat hij zich tegen het besluit van den raad moest verzetten. De heer Zelle deel de dit aan den raad mee, maar de voorzitter, dr. Langerhans, verklaarde geen verkorting van het recht van petitie der burgers te zullen dulden, en staande de zitting besloot de raad, een petitie aan den Rijksdag te zenden.

Niet zoodra was de opperpresident hiervan in kennis gesteld, of hij verbood aan Langerhans, op driehonderd mark boete de petitie te verzenden. Doch het was te laat, de petitie was reeds verzonden.

Men vraagt zich natuurlijk af, wat er nu zal gebeuren. De conservatieve pers dringt op ontbinding van den gemeenteraad aan, maar de liberale bladen houden hem de hand boven het hoofd.

Intusschen was ook te Stettin bij den gemeenteraad het voorstel ingekomen, tot indiening van een protest, maar ook hier volgde een aanschrijving van den regeeringspresident Von Sommerfeld. Doch hiermee is de protestenbeweging niet uit, want eenige leden van den Berlijnschen gemeenteraad, met dr. Langerhans aan het hoofd, hadden de gemeenteraden van alle groote steden van Duitschland uitgenoodigd tot het zenden van gemachtigden naar een op den 1en Mei te Berlijn te houden vergadering, waarop een monsterpetitie tegen de *Umsturz Vorlage* aan den Rijksdag zal verzonden worden.

— Te Berlijn zijn geruchten in omloop, dat de rijkskanselier prins Hohenlohe zou aftreden ten gevolge van een geschil tusschen hem en den Pruisischen minister van Binnenlandsche Zaken Von Köller. Wel is dit gerucht tegengesproken, maar in goed ingelichte kringen houdt men vol, dat de minister en de kanselier het volstrekt niet eens zijn.

Frankrijk. — De nieuwe anti-Kerkelijke wet is door den President der Republiek bekrachtigd, niettegenstaande door het toezenden van adressen aan Faure, nog was gepoogd hem af te houden van het bedrijven dezer noodlottige daad. Ook de pers heeft zich beijverd om de ramp nog af te wenden van de Kerk en van het Land ; zelfs dagbladen, die niet geregeld aan onze zijde staan. In den *Figaro* zette Grandlieu alle grieven uiteen, welke tegen het „droit d'abbonnement" gelden ; hij toonde de schromelijke onrechtvaardigheid van een dergelijke heffing aan, en dan richtte hij zich rechtstreeks tot den President der Republiek met de vraag : waarom deze niet luisteren zou naar de loyale protesten van Katholieken en niet-Katholieken — en van onverdacht trouwe mannen der Republiek als Jules Simon, Bardoux, Grivard, en Clausel de Coussergues, Reinach — liever dan naar het hatelijk geschreeuw van de sektarissen en volksbedriegers. Felix Faure moest redden — zoo zeide hij — wat nog was overgebleven van de moreele kracht en de ware glorie van Frankrijk. Hij moest zijn naam niet verbinden aan eene wet, die de heiligste rechten vertreedt, hij, wiens Presidentschap begonnen is met zulke schoone verwachtingen te wekken. „omdat men zegt dat gij rechtvaardig zijt en goed. Welk een troost zoudt gij storten in het hart van ontelbaren, welke vreugdevolle kreten zoudt gij vernemen, kreten van dankbaarheid, van de eene grens van het Land tot de andere, wanneer gij moedig aan de beide Kamers een nieuwe beraadslaging opdroegt over eene wet, welke gij toch nooit kunt goedkeuren." Dan herinnerde Grandlieu eraan, dat Faure de wetten van vervolging, verbanning en roof altijd heeft bestreden. In 1881 stemde hij tegen het beruchte art. 7, in 1886 tegen de verjaging der Prinsen ; hij stemde tegen het „droit d'accroisement !" „Met de hand op het hart, Felix Faure, kunt gij de wet niet bekrachtigen," zoo eindigde het *Figaro* artikel. Helaas, deze flinke taal heeft geen weerklank gevonden bij den President der Republiek.

— Zondagmorgen 28 April is te Bourvy de steenen-dam van een kolossaal waterreservoir doorgebroken, tengevolge waarvan eene verschrikkelijke overstrooning ontstond, welke aan vele menschen het leven kostte.

Engeland. — Verscheiden Anglikaansche [illegible] en de Drs. maar evenzeer onnooze- Rigg en Parker hebben den Anglikaanschen aartsbisschop van Kantelberg uitgenoodigd openbare gebeden uit te schrijven voor de hereeniging der Roomsche en Anglikaansche Kerken.

Ee *Times* verneemt dat de Anglikaansche bisschop van Worcester met toestemming van den Anglikaansche Metropoliet en tot groote vreugde van Kardinaal Vaughan een bepaalden dag daarvoor zal bestemmen.

— Engeland heeft een conflict met de Midden-Amerikaansche republiek Nicaragua over een door laatstgenoemd land te betalen schadeloosstelling en natuurlijk trad Jonh Bull zonder veel sansgéne tegen de kleine republiek op. Engelsche kruisers zijn van Corinto aangekomen, om de geëischte betaling te doen bespoedigen en hebben zelfs troepen aan wal gezet, die de Britsche vlag heschen, wat niet zeer billijk schijnt. De beambten en inwoners namen bij de dreigende houding der Engelschen de vlucht. De bevelhebber van het Britsche eskader moet aan den commandant der stad kennis hebben gegeven, dat hij de plaats zou beschieten, als er tegenstand geboden werd.

In de hoofdstad Managua heerscht groote opgewondenheid. De menigte deed zelfs een poging, om het wapen bord aan het Engelsche consulaat af te rukken, maar werd daarin door de politie met den revolver in de vuist verhinderd. De kleine Midden-Amerikaansche republieken — Costa Rica uitgezonderd — hebben tegen het optreden van Engeland geprotesteerd. Maar de Vereenigde Staten hebben het gebillijkt, en dat is voor Engeland voldoende.

Nicaragua heeft slechts 350.000 inwoners en een leger van 10 000 man.

De kleine republiek zal natuurlijk toegeven. Nicaragua zal volgens een mededeeling aan de Amerikaansche regeeringspers, onmiddellijk te Londen een zekere som storten en beloven aan Engeland's eischen binnen een bepaalden termijn te voldoen. De Engelschen zullen dan Corinto ontruimen.

Deze mededeeling aan de pers schijnt ook gegeven om de bladen te sussen die opgewonden raakten op het bericht, dat Engeland niet alleen besloten had nog andere havens in Nicaragua te bezetten, maar ook eene dergelijke politiek van dwang tegenover andere Midden-Amerikaansche staten te voeren; te beginnen met Honduras, welks Engelsche schuldeischers langen tijd vergeefs om inmenging hunner regeering gevraagd hebben. Men vermoedt in Noord-Amerika, dat binnenlandsche woelingen den president van Nicaragua bewogen hebben, achteruit te krabbelen.

Spanje. — Maarschalk Martinez Campos heeft terstond bij zijn aankomst op het eiland een onderzoek ingesteld en daarbij moeten vreemde dingen aan 't licht zijn gekomen, althans het onderzoek is niet meegevallen.

De maarschalk erkent de noodzakelijkheid, een uitvoerig plan tot onderwerping van het eiland op te stellen. Hij schat het aantal opstandelingen op 8000 en heeft reeds ervaren, dat ze beter gewapend beter aangevoerd worden dan gewoonlijk bij een opstand 't geloe-. Eerst moet nu de opstand geheel worden gedempt. Dit zal niet gaan zonder dat de hervormingen, die door de Kamer zijn aangenomen, geheel worden ingevoerd.

Voor het onderdrukken van den opstand kan de maarschalk echter geen maatregelen nemen, zoo lang hij niet beter vertrouwen kan op het leger. De gebeurtenis met een Spaanschen officier, die wegens lafhartigheid moest worden doodgeschoten, is een bewijs hoe slecht het met de tucht en het eergevoel onder de bezettingstroepen gesteld is. En de maarschalk zal heel wat te doen hebben voor hij dit bezwaar heeft overwonnen.

Terwijl de troepen zich uitputten in kleine schermutselingen met de insurgenten is de maarschalk naar Santiago de Cuba vertrokken, waar hij zijne strategische plannen zal uitwerken. Inmiddels valt de regentijd in, en kunnen de bezettingstroepen niet veel meer uitrichten, dan de opstandelingen insluiten in de provincie Santiago, om hun voortdringen in de andere provinciën te beletten. Op die wijze kan het nog geruimen tijd duren vóór de maarschalk zijn plannen tot uitvoering kan brengen.

In de Spaansche Kamer hield de afgevaardigde Labra een lange redevoering over de begrooting van koloniën; hij eischte hervormingen op Cuba en verlangde dat de regeering het bericht zou tegenspreken, volgens hetwelk twee schepen met eenige honderden Amerikanen aan boord op weg zijn om de opstandelingen te helpen. De minister van Koloniën verklaarde deze geruchten ongegrond en wees op de goede gezindheid van de Ver. Staten ten opzichte van Spanje (?) Indien de hervormingen op Cuba den 15en Juni niet tot stand zijn gebracht, zeide de minister, dan zal de regeering zich wenden tot de wetgevende macht.

ADVERTENTIES

„SU MALA HORA NO VOLVIO MAS."

Alguien ha definido la historia como "Una colección de fábulas interesantes." Por otra parte, ya conocerás, lector, el adagio corriente en todos los idiomas al efecto de que no ha de creerse la mitad de lo que se oye.

Sin embargo, aun la incredulidad puede desorientarnos de tan mala manera como la demasiada confianza. Las falsedades son bastante numerosas, pero á pesar de esto la verdad abunda aun más. La verdad es más sólido que la ficción. En nuestro afán de evitar el s engaña-sodos, probablemente nos engamos oñanatros mismos. Es pués prudente estarr lerta en ambas correcciones-.

Trascribimos lo siguiente, de una carta de una Señora: "Supongo no habrá Vd. olvidado." dice, "lo de la medecina que me dió Vd. cuaado nos encontrabamos á la mesa del hótel en Cartagena. Cuando Vd. observó que dicha medicina me haría bien, me reí, incrédula como Santo Tomás, pués estaba en la convicción de *que volverá mi mala hora* con el dolor de cabeza y vómitos. Con mayor razón lo temia, cuanto que aquel día comí más de lo usual, debido tal vez á la esperanza que Vd. me daba. Sin embargo, á mi sorpresa y regocijo, no esperimenté ni malestar, ni opresión en el estómago ni dolor de cabeza.

"Por la noche después de cenar tomé otra dosis del remedio y me sentí mejor aún. Seguí tomándolo después de cada comida, temoroso de que, de no hacerlo así, no sobreviniera una recaida.

"Sin duda recordiará Vd. mi enfermedad. Sufría de doloros de cabeza seguidos de vómitos y un sentir de pesadez é inercia en el estómago. El médico decia que mi sangre se hallaba en muy mal estado, con tendencia á producir congestión del cerebro. Soy costurera y mi labor me obliga á inclinar la cabeza, lo cual bastaba para producirme grandes dolores, vértigos y endeblez, además de echar sangre por la nariz. Me faltó el apetito y mi paladar era malo, pero creí que esto lo motivaria el reducido espasio de la habitación donde ya trabajaba con otras costureras. Tomé varias medicinas, pero ninguna me curó.

"Al volverme á mi casa en Almería me apresuré á entrar en el almacen de drogas de Don Antonio Guillen Romero, en la Plaza de Bilbao y le hice nueva compra de Jarabe Curativo de la Madre Seigel. En resúmen, después de haberlo tomado durante un mes más, disminuyendo gradualmente la dosis, me hallé completamente restablecida de la enfermedad que por tantos años estuve sufriendo.

"Como ya Vd. vé, me encuentro hoy en perfecta salud, de buen humor y bien conservada, y me dicen mis amigas que me encuentran más atractiva bue ántes, por más que hoy tenga 4 años màs de edad. De Vd. atenta y S. S., Q. B. S. M., María Mateos, Almería Septiembre 20 de 1892."

Nos permitimos enviar á esta Señora nuestra más cordial enhorabuena poı los tres conceptos siguientes: 1° Por haber desistido de su incredulidad con respecto al empleo de la medicina que menciona. 2° Por el restablecimiento de su salud por medio del empleo de dicho remedio; y 3° Por valor benévolo que ha mostrado en permitir la publicación de su propia experiencia en provecho de los demás.

Santo Tomás no quiso creer sin evidencia y tal vez humanamente no podamos culparle. Pero creyó cuando la prueba le fué dada. El perjuicio y la duda, tienen á veces razón de ser, y no es posible vencerlos desde luego, pero al fin la verdad sale victoriosa.

La enfermedad de dicha Señora era la indigestion y dispepsia, la cual lleva trás sí diversas consecuencias que dejan perplejos tanto á los enfermos como á los médicos. Esto lo comprendió bien, sin embargo, la buena y sabia Señora que preparó el Jarabe que lleva su conocido y respetado nombre. En otras palabras, conocia perfectamente que "enfermedad" significa "Mala digestion". y por consiguiente el poner el estomago en debido orden es poner todo en orden.

La "mala hora de sufrimiento" de la Señorita Mateos no volvió, y con el Jarabe de la Madre Seigel á la mano, estamos seguros de que no volverá jamas.

BEKENDMAKING

De publieke verkoop van ZILVEREN en GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m 31 December 1892, onder N° 7171 B t/m N° 1364 C zal plaats hebben op Donderdag den 30 Mei a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 25 Mei 1895.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan di fo di 1 Juli té 31 di December 1892, bao di N° 7171 B té N°. 1364 C lo toema lugá té dia Jueves dia 30 di Mei i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendemeentoe ayi pagando entres koe nan ta debe.

Corsouw, 25 di Mei 1895.
President.
M. P. CURIEL.

LUZ DIAMANTE,
LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosion, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterias y Almacenes de Viveros.

DI OCASION.

Mi ta participa na público i particularmente na *slagternan*, koe mi ta coempra cuero di cabritoe na cantidad di mas grandi té di mas chikitoe na prijs mas alto koe ningun coemprador ariba plaza ta paga.

Prinsenstraat, dilanti pakoes di Señor Johannes Weeber.

Curaçao: Mei 1895.
PAUL E. SLIPP.

J. H. M. Ellis,

ARTS.

Genees- Heel- en Verloskundige, is dagelijks te consulteeren van 8—9 's morgens en van 3—4 's namiddags. Voor minvermogenden van 7—8 's morgens.

Voorloopig adres:
WINDSTRAAT HUIS No. 234
Telephoon N° 126

TE KOOP
BY
J. S. SCHEIDELAAR,
BREEDE-STRAAT — OVERZIJDE

Holl: verfwaren, waaronder 1 qualiteit Spaansch- en Friesch groen — lijnolie — raapolie — bollenblauw.

Plaatijzer — zink — blik — bancatin — kopersoldeer — pompen en daarvoor dienende vertinde buizen — koperen regenbakskranen — bankschroeven — vijlen — dik rood bladkoper — mokers — draadnagels en andere ijzerwaren — maten voor natte en droge waren — koperen en ijzeren gewichten.

Echte Cooijmanslikeuren — en elixer — Holl: sigaren, — zwarte thee — Cocoszeep — Eau de Cologne — Witte, gekleurde en zwarte *bloemen* — Holl: flanel — Spiegelkoord — lampenpitten — papier met enveloppen, schriften — kroonpennen — griffels — Kerkwierook — Boekjes goud — jenever in kisten van 30 halve kr. etc. etc.

Curaçao 23 Februari 1895.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1895.	Caracas		Venezuela		Philadelphia		Caracas		Venezuela		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	April	4	April	13	April	24	Mei	4	Mei	15	Mei	25
Komt aan te CURAÇAO	„	10	„	19	„	30	„	10	„	21	„	31
Vertrekt van „	„	11	„	20	Mei	1	„	11	„	22	Juni	1
Komt aan te PTO. CABELLO	„	12	„	21	„	2	„	12	„	23	„	2
Vertrekt van „	„	13	„	22	„	3	„	13	„	24	„	3
Komt aan te LA GUAYRA..	„	14	„	23	„	4	„	14	„	25	„	4
Vertrekt van „ ..	„	17	„	27	„	7	„	17	„	28	„	7
Komt aan te PTO. CABELLO	„	18	„	28	„	8	„	18	„	29	„	8
Vertrekt van „	„	18	„	29	„	8	„	18	„	29	„	8
Komt aan te CURAÇAO	„	19	„	30	„	9	„	19	„	30	„	9
Vertrekt van „	„	19	Mei	1	„	10	„	21	„	31	„	10
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„	20	„	2	„	11	„	22	Juni	1	„	11
Komt aan te NEW-YORK...	„	26	„	8	„	17	„	28	„	7	„	17

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	April	20	Mei	1	Mei	11	Mei	22	Juni	1	Juni	11
Komt aan te MARACAIBO....	„	21	„	2	„	12	„	23	„	2	„	12
Vertrekt van "	„	27	„	7	„	18	„	28	„	7	„	16
Komt aan te CURAÇAO......	„	28	„	8	„	19	„	29	„	8	„	17

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.